379L0692

13.8.79 'Επίσημη 'Εφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων 'Αριθ. N 205/1

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

τῆς 24ης 'Ιουλίου 1979

περί τροποποιήσεως τῶν ὁδηγιῶν 66/401/ΕΟΚ, 66/402/ΕΟΚ, 70/458/ΕΟΚ καί 70/457/ΕΟΚ «περί τῆς ἐμπορίας σπόρων πρός σπορά κτηνοτροφικῶν φυτῶν, σπόρων πρός σπορά σιτηρῶν, σπόρων πρός σπορά κηπευτικῶν καί τοῦ κοινοῦ καταλόγου ποικιλιῶν καλλιεργουμένων φυτικῶν εἰδῶν

(79/692/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

'Εχοντας ὑπόψη:

τή συνθήκη περί ἱδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος, καί ἰδίως τά ἄρθρα 43 καί 100,

τήν πρόταση τῆς 'Επιτροπῆς(1),

τή γνώμη τῆς Συνελεύσεως(2),

τή γνώμη τῆς Οἰκονομικῆς καί Κοινωνικῆς 'Επιτροπῆς(3),

'Εκτιμώντας:

ὅτι πρέπει, γιά τούς κατωτέρω ἐκτιθέμενους λόγους, νά τροποποιηθοῦν ὁρισμένες ὁδηγίες πού ἀφοροῦν τήν ἐμπορία σπόρων πρός σπορά καί φυτῶν πρός φύτευση·

ὅτι, γιά τούς σπόρους κτηνοτροφικῶν φυτῶν, ὁρισμένες προϋποθέσεις πού ἀφοροῦν τήν ἀνάλυση τῶν σπόρων πρέπει νά καταστοῦν πιό ἐλαστικές γιά τίς περιοχές τῆς Κοινότητος τῶν ὁποίων οἱ πολύ εὐνοϊκές οἰκολογικές συνθῆκες ἐξασφαλίζουν τήν τήρηση τῶν προβλεπομένων κοινοτικῶν προδιαγραφῶν·

ὅτι οἱ σπόροι σικάλεως πού χρησιμοποιοῦνται γιά κτηνοτροφικούς σκοπούς πρέπει νά ἐπιτρέπουν προσωρινά ἐλαστικότητα τῶν κοινοτικῶν προδιαγραφῶν πού ἐφαρμόζονται στούς σπόρους σικάλεως, προκειμένου νά ξεπεραστοῦν παροδικές δυσκολίες πού ὑπάρχουν σέ ὁρισμένες περιοχές τῆς Κοινότητος καί ἀφοροῦν αὐτά τά προϊόντα·

ὅτι, γιά τούς σπόρους σιτηρῶν πρόσφατες πειραματικές μέθοδοι γιά τή μείωση τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν προσβολῶν ὁρισμένων βλαβερῶν ὀργανισμῶν, εἶναι ἱκανές νά δικαιολογήσουν τήν ἀποδοχή μειγμάτων σπόρων διαφόρων ποικιλιῶν σιτηρῶν, μέ τήν ἐπιφύλαξη ὅτι λαμβάνονται προφυλάξεις πού ἐγγυῶνται ὅτι ἡ ποιότητα τῶν σπόρων ἤ τοῦ τελικοῦ προϊόντος δέν ἐπηρεάζεται·

ὅτι, ἐν ὄψει βελτιώσεως τῆς λειτουργίας τῶν συστημάτων τοῦ κοινοῦ καταλόγου τῶν ποικιλιῶν καλλιεργουμένων φυτικῶν εἰδῶν, ὁρισμένες διατάξεις γιά τήν ἀποδοχή τῶν ποικιλιῶν σέ ἐθνικό ἐπίπεδο, γιά τήν ὀνομασία τῶν ποικιλιῶν καί τήν ἐνημέρωση μεταξύ τῶν Κρατῶν Μελῶν πρέπει νά προσαρμοσθοῦν σέ διεθνεῖς κανόνες, καθώς καί νά ἐνισχυθοῦν, γιά ὁρισμένα εἴδη τουλάχιστον, οἱ κανόνες πού ἀφοροῦν τήν ἐλεύθερη ἐμπορία, ὅσον ἀφορᾶ τήν ποικιλία σπόρων πού ἀνήκουν στίς ποικιλίες πού ἔχουν γίνει ἀποδεκτές στά διάφορα Κράτη Μέλη·

ὅτι οἱ διατάξεις περί τῆς ἐμπορίας σπόρων πρός σπορά κηπευτικῶν καθώς καί οἱ διατάξεις σχετικά μέ τόν κοινό κατάλογο τῶν ποικιλιῶν φυτικῶν εἰδῶν προβλέπουν ὅτι ἀπό τήν 1η 'Ιουλίου 1977, ἡ ἰσοδυναμία τῶν μέτρων πού λαμβάνονται στίς τρίτες χῶρες ὅσον ἀφορᾶ τίς ποικιλίες δέν δύναται πλέον νά διαπιστώνεται σέ ἐθνικό ἐπίπεδο· ὅτι ὁρισμένες ἀποφάσεις ἰσοδυναμίας πού ἐλήφθησαν σέ κοινοτικό ἐπίπεδο ἄρχισαν νά ἐφαρμόζονται μόνο ἀπό τήν 1η 'Ιουλίου 1978· ὅτι οἱ προβλεπόμενες προθεσμίες γιά τή διαπίστωση ἰσοδυναμίας σέ ἐθνικό ἐπίπεδο πρέπει ὡς ἐκ τούτου νά παραταθοῦν κατά ἕνα ἔτος, προκειμένου νά καλυφθοῦν οἱ παραδοσιακές ἐμπορικές σχέσεις πού διατηρήθηκαν πέρα ἀπό τήν 1η 'Ιουλίου 1977, ἐν ἀναμονῇ τῶν κοινοτικῶν διαπιστώσεων,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

'Αρθρο 1

Στό ἄρθρο 2 τῆς ὁδηγίας 66/401/ΕΟΚ τοῦ Συμβουλίου

(1) ΕΕ ἀριθ. Α 174 τῆς 21.7.1978, σ. 8.
(2) ΕΕ ἀριθ. Α 239 τῆς 9.10.1978, σ. 54.
(3) ΕΕ ἀριθ. Α 114 τῆς 7.4.1979, σ. 26.

τῆς 14ης Ἰουνίου 1966 περί τῆς ἐμπορίας τῶν σπόρων πρός σπορά κτηνοτροφικῶν φυτῶν([1]), ὅπως τροποποιήθηκε τελευταῖα ἀπό τήν ὁδηγία 79/641/ΕΟΚ([2]), προστίθεται ἡ ἀκόλουθη παράγραφος:

«1γ. Σύμφωνα μέ τήν προβλεπόμενη στό ἄρθρο 21 διαδικασία, δύναται νά ἐπιτρέπεται στά Κράτη Μέλη νά μήν ἐφαρμόζουν, γιά τήν παραγωγή σ' ἕνα καθορισμένο Κράτος Μέλος, τόν ὅρο πού προβλέπεται στό παράρτημα ΙΙ μέρος Ι σημεῖο 2 ἐδάφιο Β 1) γιά ἕνα ἤ περισσότερα ἀπό τά σχετικά εἴδη, ἐφ' ὅσον οἱ οἰκολογικές συνθῆκες καί ἡ ἀποκτηθείσα ἐμπειρία ἐπιτρέπουν τήν ὑπόθεση ὅτι τηρήθηκαν οἱ κανόνες πού καθορίζονται στό παράρτημα ΙΙ, μέρος Ι, σημεῖο 2, στήλη 13 τοῦ πίνακα.»

Ἄρθρο 2

Ἡ ὁδηγία 66/402/ΕΟΚ τοῦ Συμβουλίου τῆς 14ης Ἰουνίου 1966 περί τῆς ἐμπορίας σπόρων πρός σπορά σιτηρῶν([3]), ὅπως τροποποιήθηκε τελευταῖα ἀπό τήν ὁδηγία 79/641/ΕΟΚ, τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως:

1. Στό ἄρθρο 2 προστίθεται ἡ ἀκόλουθη παράγραφος:

«1γ. Σύμφωνα μέ τήν προβλεπόμενη στό ἄρθρο 21 διαδικασία δύναται νά ἐπιτρέπεται στά Κράτη Μέλη, μέχρι τήν 30ή Ἰουνίου 1982, νά δεχθοῦν τήν ἐμπορία σπόρων καθορισμένων ποικιλιῶν σικάλεως πού προορίζονται οὐσιαστικῶς γιά κτηνοτροφικούς σκοπούς, πού δέν πληροῦν τίς προϋποθέσεις πού καθορίζονται:

— στό παράρτημα ΙΙ, ὅσον ἀφορᾶ τή θλαστική ἱκανότητα,

— καί, ὅσον ἀφορᾶ τούς βασικούς σπόρους, στό παράρτημα ΙΙ σημεῖο 2, πίνακας Α, στήλη 6.»

2. Στό ἄρθρο 13, προστίθεται ἡ ἀκόλουθη παράγραφος:

«1. Τά Κράτη Μέλη δύνανται νά δεχθοῦν ὅτι σπόροι ἑνός εἴδους σιτηρῶν τίθενται σέ ἐμπορία ὑπό μορφή καθορισμένων μειγμάτων σπόρων διαφορετικῶν ποικιλιῶν, ἐφ' ὅσον τά ἐν λόγω μείγματα εἶναι τέτοιας φύσεως ὥστε, βάσει τῶν ἐπιστημονικῶν ἤ τεχνικῶν γνώσεων, νά διαπιστώνεται ὅτι δέν ἐπιτρέπουν τόν πολλαπλασιασμό ὁρισμένων βλαβερῶν ὀργανισμῶν καί ἐφ' ὅσον τά στοιχεῖα τοῦ μείγματος ἀνταποκρίνονται, πρίν τήν ἀνάμειξη, στούς κανόνες ἐμπορίας πού ἐφαρμόζονται σ' αὐτούς.»

3. Στό ἄρθρο 13, ἡ παράγραφος 1 γίνεται παράγραφος 2 καί ἡ παράγραφος 2 γίνεται παράγραφος 3.

4. Στό παράρτημα IV μέρος Α ὑπό β) προστίθεται ὁ ἀκόλουθος ἀριθμός:

«8. "Ἡ ἐμπορία ἐπιτρέπεται ἀποκλειστικά σέ ....." (ἐνδιαφερόμενο Κράτος Μέλος).»

Ἄρθρο 3

Ἡ ὁδηγία 70/457/ΕΟΚ τοῦ Συμβουλίου τῆς 29ης Σεπτεμβρίου 1970 περί τοῦ κοινοῦ καταλόγου ποικιλιῶν καλλιεργουμένων φυτικῶν εἰδῶν([4]), ὅπως τροποποιήθηκε τελευταῖα ἀπό τήν ὁδηγία 78/55/ΕΟΚ([5]), τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

1. Τό ἄρθρο 5 παράγραφος 1 ἀντικαθίσταται ἀπό τό ἀκόλουθο κείμενο:

«1. Μία ποικιλία εἶναι σαφῶς διακρινόμενη, ἐάν ὁποια καί ἄν εἶναι ἡ προέλευση, τεχνική ἤ φυσική, τῆς ἀρχικῆς παραλλαγῆς ἀπό τήν ὁποία προῆλθε, ξεχωρίζει καθαρά ἀπό ἕναν ἤ περισσότερους σημαντικούς χαρακτῆρες ὁποιασδήποτε ἄλλης γνωστῆς ποικιλίας στήν Κοινότητα.

Οἱ χαρακτῆρες πρέπει νά δύνανται νά ἀναγνωρίζονται μέ ἀκρίβεια καί νά περιγράφονται μέ ἀκρίβεια.

Ποικιλία γνωστή στήν Κοινότητα δύναται νά εἶναι κάθε ποικιλία ἡ ὁποία, κατά τή στιγμή πού ὑποβάλλεται δεόντως ἡ αἴτηση γιά τήν ἀποδοχή τῆς ὑπό κρίση ποικιλίας:

— εἴτε περιλαμβάνεται στόν κοινό κατάλογο τῶν ποικιλιῶν τῶν καλλιεργουμένων φυτικῶν εἰδῶν ἤ στόν κατάλογο ποικιλιῶν κηπευτικῶν εἰδῶν,

— εἴτε, χωρίς νά περιλαμβάνεται σέ ἕναν ἀπό τούς ἐν λόγω καταλόγους, ἔγινε ἀποδεκτή ἤ πρόκειται νά γίνει δεκτή στό ἐν λόγω Κράτος Μέλος ἤ σέ ἄλλο Κράτος Μέλος, εἴτε γιά πιστοποίηση καί γιά ἐμπορία ἤ γιά πιστοποίηση σέ ἄλλες χῶρες,

ἐκτός ἄν οἱ προαναφερθεῖσες προϋποθέσεις δέν πληροῦνται σέ ὅλα τά ἐνδιαφερόμενα Κράτη Μέλη πρίν ληφθεῖ ἡ ἀπόφαση σχετικά μέ τήν αἴτηση ἀποδοχῆς τῆς ὑπό κρίση ποικιλίας.»

2. Στό ἄρθρο 7 παράγραφος 1 προστίθεται τό ἀκόλουθο κείμενο:

«Γιά νά καθορισθεῖ ἡ διάκριση, οἱ δοκιμές στήν καλλιέργεια πρέπει νά περιέχουν τουλάχιστον τίς διαθέσιμες συγκρίσιμες ποικιλίες, οἱ ὁποῖες εἶναι ποικιλίες γνωστές στήν Κοινότητα σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 5 παράγραφος 1. Γιά τήν ἐφαρμογή τοῦ ἄρθρου 9 συμπεριλαμβάνονται ἄλλες διαθέσιμες συγκρίσιμες ποικιλίες.»

3. Στό ἄρθρο 9 ἡ παράγραφος 3 ἀντικαθίσταται ἀπό τό ἀκόλουθο κείμενο:

«3. Τά Κράτη Μέλη, ἀφοῦ λάβουν ὑπόψη τίς διαθέσιμες πληροφορίες, μεριμνοῦν ἐπί πλέον ὥστε μία ποικιλία πού δέν εἶναι σαφῶς διακρινόμενη:

([1]) ΕΕ ἀριθ. 125 τῆς 11.7.1966, σ. 2298/66.
([2]) ΕΕ ἀριθ. N 183 τῆς 19.7.1979, σ. 13.
([3]) ΕΕ ἀριθ. 125 τῆς 11.7.1966, σ. 2309/66.
([4]) ΕΕ ἀριθ. N 225 τῆς 12.10.1970, σ. 1.
([5]) ΕΕ ἀριθ. N 16 τῆς 20.1.1978, σ. 23.

— ἀπό μία ποικιλία πού ἔγινε προηγουμένως ἀποδεκτή στό ἐν λόγω Κράτος Μέλος ἤ σέ ἄλλο Κράτος Μέλος ἤ

— ἀπό μία ἄλλη ποικιλία ἡ ὁποία ἔχει γίνει ἀποδεκτή ὅσον ἀφορᾶ τή διάκριση, τή σταθερότητα καί τήν ὁμοιομορφία σύμφωνα μέ τούς κανόνες πού ἀντιστοιχοῦν σ' ἐκείνους τῆς παρούσας ὁδηγίας, χωρίς ἐν τούτοις νά εἶναι ποικιλία γνωστή στήν Κοινότητα σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 5, παράγραφος 1,

φέρει τήν ὀνομασία αὐτῆς τῆς ποικιλίας. Αὐτή ἡ διάταξη δέν ἐφαρμόζεται ἄν αὐτή ἡ ὀνομασία εἶναι ἱκανή νά ἐξαπατήσει ἤ νά δημιουργήσει σύγχυση, ὅσον ἀφορᾶ τήν ἐν λόγω ποικιλία, ἤ ἄν, σύμφωνα μέ τό σύνολο τῶν διατάξεων τοῦ ἐνδιαφερομένου Κράτους Μέλους, πού διέπουν τίς ποικιλιακές ὀνομασίες, ἀντιτίθενται στή χρήση της, ἤ ἄν τό δικαίωμα ἑνός τρίτου ἐμποδίζει τήν ἐλεύθερη χρήση αὐτῆς τῆς ὀνομασίας σχετικά μέ τήν ἐν λόγω ποικιλία.»

4. Στό ἄρθρο 9 ἡ παράγραφος 3 γίνεται παράγραφος 4.

5. Τό ἄρθρο 10 παράγραφος 1 ἀντικαθίσταται ἀπό τό ἀκόλουθο κείμενο:

«1. Κάθε αἴτηση ἤ ἀνάληψη αἰτήσεως ἀποδοχῆς μιᾶς ποικιλίας, κάθε ἐγγραφή σέ κατάλογο ποικιλιῶν, καθώς καί οἱ διάφορες τροποποιήσεις του, κοινοποιοῦνται ἀμέσως στά ἄλλα Κράτη Μέλη καί στήν Ἐπιτροπή.»

6. Μετά τό ἄρθρο 12 προστίθεται τό ἀκόλουθο ἄρθρο:

«Ἄρθρο 12α

1. Τά Κράτη Μέλη μεριμνοῦν γιά τή διευκρίνιση τῶν ἀμφιβολιῶν πού προκύπτουν μετά τήν ἀποδοχή μιᾶς ποικιλίας, ὅσον ἀφορᾶ τήν ἐκτίμηση τῆς διακρίσεώς της ἤ τῆς ὀνομασίας της κατά τή στιγμή τῆς ἀποδοχῆς της.

2. Ἄν ἀπεδείχθη, μετά τήν ἀποδοχή μιᾶς ποικιλίας, ὅτι δέν ἐκπληρώθηκε κατά τό χρόνο τῆς ἀποδοχῆς ὁ ὅρος τῆς διακρίσεως σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 5, ἡ ἀποδοχή ἀντικαθίσταται ἀπό ἄλλη ἀπόφαση ἤ, κατά περίπτωση, ἀπό ἀνάκληση, σύμφωνη μέ αὐτή τήν ὁδηγία.

Μέ τήν ἄλλη αὐτή ἀπόφαση, ἡ ποικιλία δέν θεωρεῖται πιά, μέ ἰσχύ ἀπό τή στιγμή τῆς ἀρχικῆς της ἀποδοχῆς, ὡς ποικιλία γνωστή στήν Κοινότητα κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 5 παράγραφος 1.

3. Ὅταν ἀπεδείχθη, μετά τήν ἀποδοχή μιᾶς ποικιλίας, ὅτι ἡ ὀνομασία της κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 9 δέν ἔγινε δεκτή κατά τήν ἀποδοχή, ἡ ὀνομασία προσαρμόζεται κατά τέτοιο τρόπο ὥστε νά εἶναι σύμφωνη μέ τήν παρούσα ὁδηγία. Τά Κράτη Μέλη δύνανται νά ἐπιτρέπουν ἡ προηγούμενη ὀνομασία νά μπορεῖ προσωρινά νά χρησιμοποιεῖται συμπληρωματικά. Οἱ λεπτομέρειες σύμφωνα μέ τίς ὁποῖες ἡ προηγούμενη ὀνομασία δύναται νά χρησιμοποιεῖται συμπληρωματικά δύνανται νά καθορίζονται σύμφωνα μέ τήν προβλεπόμενη στό ἄρθρο 23 διαδικασία.»

7. Στό ἄρθρο 15 παράγραφος 2 προστίθεται ἡ ἀκόλουθη φράση:

«Λαμβάνονται μόνο ὑπόψη οἱ αἰτήσεις πού ὑποβλήθηκαν τέσσερις μῆνες πρίν ἀπό τήν προαναφερθεῖσα προθεσμία.»

8. Στό ἄρθρο 15 παράγραφος 5, προστίθεται τό ἀκόλουθο κείμενο:

«Γιά τά εἴδη Beta vulgaris L. καί Solanum tuberosum L. ἡ προϋπόθεση αὐτή θεωρεῖται πληρωθείσα τήν 31η Δεκεμβρίου κάθε ἔτους γιά τίς ποικιλίες πού ἔτυχαν, τέσσερις μῆνες πρίν ἀπό αὐτή τήν ἡμερομηνία, τῶν προβλεπομένων κοινοποιήσεων στό ἄρθρο 10, παράγραφοι 1 καί 2, ἐκτός ἄν Κράτος Μέλος πληροφορεῖ τήν Ἐπιτροπή ἤ κάνει δήλωση στή Μόνιμη Ἐπιτροπή Σπόρων πρός Σπορά καί Φυτῶν πρός Φύτευση ἀναφέροντας ὅτι δέν ἔχει τήν πρόθεση νά παραιτηθεῖ τῆς ὑποβολῆς αἰτήσεως σύμφωνα μέ τήν παράγραφο 2. Κατόπιν προτάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, τό Συμβούλιο ἀποφασίζει ἄν θά ἐφαρμόζονται αὐτές οἱ διατάξεις σέ ἄλλα εἴδη.»

9. Στό ἄρθρο 21 παράγραφος 2 ἡ ἡμερομηνία τῆς «30ῆς Ἰουνίου 1977» ἀντικαθίσταται ἀπό ἐκείνη τῆς «30ῆς Ἰουνίου 1978».

Ἄρθρο 4

Στό ἄρθρο 32 παράγραφος 2 τῆς ὁδηγίας 70/458/ΕΟΚ τοῦ Συμβουλίου τῆς 29ης Σεπτεμβρίου 1970 περί ἐμπορίας σπόρων πρός σπορά κηπευτικῶν[1], ὅπως τροποποιήθηκε τελευταῖα ἀπό τήν ὁδηγία 79/641/ΕΟΚ, ἡ ἡμερομηνία τῆς «30ῆς Ἰουνίου 1977» ἀντικαθίσταται ἀπό ἐκείνη τῆς «30ῆς Ἰουνίου 1978».

Ἄρθρο 5

Τά Κράτη Μέλη θέτουν σέ ἰσχύ τίς ἀναγκαῖες νομοθετικές, κανονιστικές καί διοικητικές διατάξεις γιά νά συμμορφωθοῦν:

— μέ τά ἄρθρα 1 καί 2, μέ ἰσχύ ἀπό τήν 1η Ἰανουαρίου 1980,

— μέ τό ἄρθρο 3 σημεῖο 9 καί τό ἄρθρο 4, μέ ἰσχύ ἀπό τήν 1η Ἰουλίου 1977,

---

[1] ΕΕ ἀριθ. N 225 τῆς 12.10.1970, σ. 7.

— μέ τίς ἄλλες διατάξεις τῆς ὁδηγίας αὐτῆς, ἀπό τήν 1η Ἰουλίου 1982.

Ἄρθρο 6

Ἡ παρούσα ὁδηγία ἀπευθύνεται στά Κράτη Μέλη.

Ἔγινε στίς Βρυξέλλες, στίς 24 Ἰουλίου 1979.

Γιά τό Συμβούλιο

Ὁ Πρόεδρος

J. GIBBONS